

Kontinentalsokkeloven, som i øvrigt ikke gælder for søterritoriet, hvor dansk lovgivning umiddelbart finder anvendelse, såfremt den ikke efter sit eget indhold er begrænset til landområdet, giver således ikke mulighed for at etablere en samlet sikkerhedsmæssig regulering af disse anlæg.

Lov om arbejdsmiljø finder anvendelse på indvindings- og boreplatforme, der ikke kan anses for skibe, men er faste anlæg, og omfatter spørgsmål som f. eks. udstyr, arbejdsforhold, driftsikkerhedsorganisation og bedriftssundhedstjeneste. Arbejdsmiljøloven omfatter derimod ikke, som det bl. a. fremgår af arbejdsministerens skriftlige besvarelse af 20. februar 1981 af spørgsmål nr. 520, de bærende konstruktions styrke og stabilitet.

Den sikkerhedsmæssige lovgivning, herunder arbejdsmiljø- og brand- og elektricitetslovgivningen, som således enten umiddelbart eller i kraft af kontinentalsokkeloven finder anvendelse på havanlæg, er således ikke indrettet specielt med henblik på disse anlæg.

Lov om skibes sikkerhed omfatter danske boreplatforme i det omfang, disse må anses for skibe. Faste anlæg og fremmede flytbare anlæg, der befinder sig på sokkelområdet uden for søterritoriet, har ikke været anset for faldende ind under denne lov.

Tilsynet i medfør af skibstilsynsloven med fremmede flytbare anlæg er, når disse måtte anløbe dansk havn eller søterritorium, som hovedregel indskrænket til at konstatere, at platformens sødygtighedsforhold i det væsentlige svarer til angivelserne i de for fartøjet af hjemlandets myndigheder udstedte internationale certifikater.

Konklusionen af denne gennemgang af lovgrundlaget er, at der råder en uacceptabel mangel på klarhed omkring den retsstilling, som havanlæg er undergivet. Allerede sondringen mellem faste og flytbare anlæg er efter omstændighederne vanskelig at foretage.

På denne baggrund og under hensyn til, at tilsynet for de forskellige lovområders vedkommende udøves med forskellig intensitet og af en række forskellige myndigheder, finder jeg, at gældende ret på området viser et udtalt behov for en samling af de sikkerhedsmæssige regler, således at der skabes mulighed for at etablere et mere enkelt og overskueligt regelsæt samt mulighed for at tilveje-

bringe en samling og koncentration af de tilsynsmæssige funktioner.

I kraft af at der ved lovforslaget tilvejebringes det fornødne grundlag for at etablere et samlet regelsæt for havanlæg i sikkerheds-, sundheds- og miljømæssig henseende, skabes samtidig udtrykkelig hjemmel for udstedelse af generelle forskrifter vedrørende borevirksomheden fra mobile anlæg.

Tilsvarende skabes adgang for energiministeren til at fastsætte generelle forskrifter af boremæssig karakter for faste anlæg. Sådanne forskrifter har muligvis allerede i et vist omfang kunnet fastsættes i medfør af arbejdsmiljøloven. Ved lovforslaget muliggøres derfor, at den for borevirksomheden fagligt kompetente myndighed, energistyrelsen, også tillægges den regeludstedende myndighed.

Generelt kan det om behovet for koordination af myndighedsbehandlingen af havanlæg anføres, at de enkelte myndigheders regler primært er udformet med sigte på, at hver enkel del af anlægget er sikker eller miljømæssig bedst mulig. Der tages normalt ikke hensyn til samspillet mellem enheder, som er dækket af forskellige myndigheders ansvarsområder.

For havanlæg er dette u hensigtsmæssigt, idet disse anlæg – på meget begrænset plads – rummer en lang række funktioner, som på land normalt er placeret separat og ofte med stor afstandsmæssig adskillelse. Et typisk dansk havanlæg, på hvilket der sker kulbrinteindvinding, vil således på en platform med et grundareal af en størrelsesorden som en parcelhusgrund indeholde elektriske kraftværker af ganske betydelig størrelse, vandværk og fordelingsnet, helikopterdek og kontrolfaciliteter, behandlingsanlæg (raffineri) for kulbrinter, pumpe og kompressor-anlæg for transport og injektion af kulbrinter, anløbsplads med lastefaciliteter for skibe, oplagsplads for kemikalier, brandslukningsudstyr, redningsudstyr, vaskeri, maskinværksted, restaurant, kontrolrum, beboelsesrum samt rekreationsfaciliteter. Endvidere vil der på umiddelbart tilsluttede platforme ske indvinding og eventuelt reinjektion af kulbrinter, ligesom der vil være mulighed for afbrænding af kulbrinter.

Disse specielle forhold på havanlæggene gør det selvsagt nødvendigt, at myndighedsbehandlingen tager hensyn til anlæggets totale sikkerhed, og da den bedst mulige totalsik-